1876. III. évfolyam. 93. szám. Debreczen, Csütörtök, május 11.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 frt.
Félévre . . 5 frt.
Negyedévre . 2 frt 50 kr.
Egy hóra . 1 frt.
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban, a városi könyvnyomdában, (városházépület, az udvarban balra;) aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivatalóknál.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.
A DEBRECZENI SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE.
Megjelen hetenkint ötször, u. m. hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. A hirdetmények a szerkesztői irodában vétetnek fel. *Az előfizetési s hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba*, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába a városháza épülete alatt (Rózsatér) czimzendők.

A tüntetés.

(Folytatás.)

Tudom, hogy azt feleli erre önök nemzetforgalmi bölcsessége, hogy ugy sem képes Ausztria elfogyasztani minden terményünket, — csakugyan ki kell vinni más országokba is azoknak egy részét, — tehát a mit Ausztria fogyasztásában elveszitünk, — megnyerjük azt azon idegen országoknál, a melyeknek iparczikkeit beváshoroljuk.

De ne felejtse el önök bölcsessége, hogy azon fogyasztó országok, valamennyien mind tul vannak Ausztrián, — azok mind az operentián tul feküsznek, mint katonaviselt barátaink mondani szokták. Azok nagyon messze vannak tőlünk. Mig azokhoz érkeznek nagy sulyu és nehézségeikhez képest csekély értékü termelvényeink: addig azokban igen sok az apadó (calo) és igen sok a fuvarbér, melyek mind nekünk szegény eladó termelőknek terhére hárulnak azon egyszerü okból, mert a világkereskedelem mai vasuti- és gőzhajózási egybeköttetései mellett, nekünk ama nagy világvásárokon az egész földkerekségének minden mezőgazdáival meg kell versenyeznünk. Oda hordja termányeit tengeren — s ma már egyrészben vasutakon is, Orosz- és Oláhország, — oda Ausztrália és a rengeteg Amerika. Hiszen már nehány év ólta aratástájban Debreczenben is ólcsóbb az Amerika belsejéből, több ezer mértföldnyi távolból hozzánk szállitott zsir és szalonna, mint saját honi termelvényeink. — Hogyan concurralhassunk mi Amerikával, azon tőlünk messze fekvő franczia-, angol- és német piaczokon, melyek jóval közelebb esnek Amerikához, mint saját hazánk?

Nem közömbös dolog tehát, hogy legközelebbi fogyasztóinkat, legbiztosabb és bizonyosabb vevőinket és a mellett nagy s elháríthatatlan terhekben részes társainkat az osztrákokat magunktól elidegenitsük, annyival inkább haragos és bosszuállási szenvedélyre ragadtatott elleneinkké tegyük.

Söt inkább, különösen hazánknak legfőbb foglalkozása a mezőgazdászat érdekében egyedül az lehet józan politika, mit Pestmegye az 1847-dik évben Kossuth Lajos sugalta feliratában kifejezett, hogy tudniillik, Magyarország és Ausztria között barátságos érdekviszonyosságra alapitott kereskedelmi forgalom létezzék és tartassék fenn.

De akkor nekünk soha sem lesz iparos képzettségünk, iparos népünk, — akkor folyton Ausztria zsákmányai maradunk, ha önálló ipart nem teremtünk. — Ezt pedig Ausztriával vámközösségben nem tehetjük.

Épen ellenkezőt igazol a tapasztalás. Scótiának ipara nagyon gyönge volt, mig Angliával nem egyesült. Azon időtől fogva, mind mezőgazdászatát a legmagasabb virágzásra emelte, mind iparos fejlődése rendkivül előhaladott.

Németország ipara, s kereskedelme az 1833-dik évben megalakult vámegylet idejében emelkedett kiválóan. Leromboltatván azon vámsorompók, — melyek odáig az egyes német tartományok forgalmát bilincsekre verték, — a szabad belforgalom jótékony hatása alatt Németország közgazdasági élete oly emelkedésre jutott, a minővel azelőtt soha nem birt.

A mi megtörténhetett másutt, lehetséges nálunk is. Hiszen az 1850-dik év előtt valóságos gyarmati függésben állottunk Ausztriától, — valamennyire mégis csak haladott iparunk minden oly városban és vidéken, hol megvoltak alapfeltételei az oda jól választott iparnak. — Haladtunk sok téren 1850. ólta is, miólta a belső forgalmat nem nyomja semmi közbeeső vám.

Haladni fogunk jövőre is. De azon feltét alatt, hogy minden vidéken oly iparágat kell elültetni, melyre nézve feltalálhatók mindazon viszonyok és feltételek,— melyek a kérdéses ipar felvirágzására nélkülözhetetlenek. — Legyen elegendő népesség, hogy illő napszám mellett, munkás kéz mindig kapható legyen, — legyenek kéznél a szükséges viz- és tüzelő erő, hol ilyenek szükségesek, — legyen helyben, vagy közelben a távol helyváltoztatás költségeit meg nem biró nehéz anyag, — legyenek jó közlekedési eszközök a távolról hozandó anyagok elő-, s a készitményeknek vásárra szállitására, — legyen elég üzleti töke, a mellett értelem és ügyesség, s kellő gazdaságosság a müvelet vezetésében, s elég gyakorlottság a munkásokban, bizonyára virágozni fog az ily ipar Ausztriávali vámközösség alatt is.

Ellenben

Ausztriától elkülönzött vámterületen sem fog sikerülni semmi iparos vállalat, melynek fentebbiekben vázolt feltételei és eszközei hiányzanak.

Ne ábrándozzunk azon, hogy elég Ausztriától vámterületünket elkülöniteni, mindjárt, gyárak és kézmüvek fognak felemelkedni vidékeinken s városainkban, s az iparos népesség el fogja fogyasztani és jó áron megfizetni földmüvelő népességünk előállitmányait.

Magas gyár és kézmüipar elötermése. a legkedvezőbb körülmények között is hosszu idök müve. Értelmes és tudományos gyárvezetőket — szakmiveseket képezni, a munkásokat jól betanitani gyakorolni, még ott is sok idő kell, hol a népesség igen tömött, hol a minden gyári munkánál egészségesebb es kellemesebb földmüvelési munka nem tartja el jóval nagyobb részét az ország munkás osztályainak, — hol a mezőgazdászat távolról sem fizetheti ugy meg embereit, mint az iparos munka.

De mig hazánkban a mezőgazdászat oly terjedelemben üzetik, s nyári hónapokban, főleg pedig aratás idején oly roppant munkabéreket fizethet, hogy egy jóraváló takaró ember hat hét alatt egész félévre való élelmét képes megkeresni; mig a nyári munkára 20—40 mérföldnyi távolra eljárni. uyereséges vállalat hegyes vidéki népünk egy részének: addig ne ámitsuk magunkat azzal, hogy gyáriparunk egy lábdobbantásra előterem hazánkban, mihelyt külön vámterületre lépünk.

Közös vagy külön vámterület mellett, mindig azon foglalkozáshoz vezeti népünket ösztöne, — melyet aránylag legkevésbé terhesnek, s legjutalmazóbbnak talál.

Roppant árakon kellene iparunknak eladni készitményeit, hogy oly napszámokat, oly munkabéreket fizethessen munkásainak, melylyel ezeket elcsalogathassák a földmüveléstől.

Ily magas árakat pedig csupán azon feltét alatt fizethetnének iparvállalkozóink, ha készitményeiket biztosan és folyvást magas árakon adhatnák el a vásárokon.

Külföldi vásárokon magasb árakat nem érhetnének el, mint az ott megjelenő más iparosok. Ott azoknak versenye fogná áraikat meghatározni. Idegen vásárokon megbuknának.

Tehát a belföldi vásárt kellene gyártmányaik részére monopolisált piaczczá tenni. Hogy ez lehető legyen, ki kellene szoritani a belpiaczról minden külföldi hasonkészitményt rendkivüli magas védvámok által.

Ugyde ezen magas vámok igen sokba kerülnének, — először az államnak, mert minél magasbak a vámok, annyival szorosabban kellene őrizni határainkat a csempészek ellen. Tehát igen sok vámört kellene tartani, kiknek fizetését pedig a vám aligha behozná. Mert a magas vám lehetlenitvén a behozatalt, az ország vámjövedelme édes kicsi lenne, — másodszor drágába jönne ily rendszer a belföldi fogyasztóknak, mert ezek kénytelenek lennének vagy a belföldit, vagy a becsempészett idegent venni meg felcsigázott árakon; — harmadszor igen sokba kerülne a mezőgazdászatnak, mert a mesterségesen feldajkált kézmü és gyáripar által elvonatván töle a munkásosztály egy jó része, a földmiveléshez szükséglett napszámok, még a mostaniaknál is magasabbra emelkednének, s a földmivelés jutalmazóságát nagyban csökkentenék.

Hogy ily erőltetett rendszer üvegházi plántákat nevelne csak, — és valódi hasznot csupán a csempészeknek nyujtana, — ellenben a mezőgazdászati földek értékét meglehetősen leszállitaná, — az mindenki előtt kézzelfogható.

(Folytatjuk.)

— **A kiegyezésről** egymás után nyilatkoznak az osztrák képviselők. Legujabban ismét Göllerich mondta el nézeteit Voklabruckban e tárgyról. A kiegyezéssel, a mint az eddig ismertetve volt, meg van elégedve, kivéve a dualismus alkalmazását a bank igazgatásában. Az érczalap egyrészének Budapesten elhelyezését. részint fölöslegesnek, részint aggasztónak tartja, „Örömtől ujongani a kiegyezés fölött, nincs ok, — de vesztett csatáról sem lehet beszélni.“ Az összbirodalom eszméje és érdeke győzött. Azok — ugy mond Göllerich — kik azt állitják, hogy a mostani kiegyezésnél jobb a personálunio, tul lőnek a czélon és veszélyes tüzzel játszanak, nem gondolva meg, hogy annak csak megkisérlése is, mily veszélybe dönthetné a monarchiát.

— **Andrássy gr.** tegnap Berlinbe érkezett. A pálya udvarán gr. Károlyi, s az összes követségi személyzet fogadta. Andrássy gróf császári fogaton, mely császári cselédséggel együtt, Berlinbe tartózkodása idejére rendelkezésére van bocsátva, ment az osztrák magyar követségi hotelbe.

— **A pénzügyi bizottság** tegnap délelőtt tartott alakuló ülésében a pénzügyminiszter is jelen volt, s négy törvényjavaslatot nyujtott be a bizottsághoz, névszerint: a horvátországi adóhátralékok elszámolásáról, — a közösügyi póthitelről, — igazságügyi póthitelről és az egyenes adóhátralékok elszámolásáról szóló törvényjavaslatokat.

— **A képviselőház bizottságai** tegnap d. e. nyilvános ülés után ülést tartván, megalakultak és pedig a véderő bizottság elnökévé Szlávy Józsefet, jegyzőjévé Márkus Istvánt, — a könyvtári bizottság elnökévé Tóth Kálmánt, jegyzőjévé Vécsey Tamást, — a közigazgatási elnökévé Péchy Manó grófot, jegyzőjévé Gullner Gyulát, — a mentelmi elnökévé Szathmáry Miklóst, jegyzőjévé Emmer Kornélt, — a közlekedési elnökévé Korizmics Lászlót, jegyzőjévé Szentpály Jenőt, — a közoktatási elnökévé Váradv Gábort, jegyzőjévé Molnár Aladárt, — a pénzügyi elnökévé Zsedényi Edét, jegyzőjévé Ordódy Pált választotta.

A SZABADELVŰ PÁRT MÁJUS 9-IKI ÉRTEKEZLETÉT

Gorove elnök megnyitván, mindenekelőtt felkéri a párt helyeslését arra nézve, hogy a tanácskozási teremben csakis a thozás tagjai foglalhassanak helyet, s hogy a hirlapok tudósitói tudósitásaikat csak a nevek elhagyásával közöljék.

Tisza Kálmán miniszterelnök mielőtt a vita megkezdetnék, a félreértések kikerülése végett megjegyzi, hogy a kormánynak azon kivánsága, hogy a tett interpellatiókra adandó feleletének tudomásul vétele igenis jelenti azt, hogy a kormány az ismert alapokon megkötött egyességet helyesli, de ez nem teszi azt, hogy a részletek bárminők lennének is, elfogadtatnak, hanem csakis azon esetben, ha azok ezen alapoknak megfelelnek. Azonban ily értelmezéssel a szavazás csakugyan erkölcsileg kötelező.

A kör többsége ezen értelmezést helyesléssel fogadván, megkezdődött a vita, melyet egy képviselő azon megjegyzéssel, hogy a kormányelnök jelen értelmezése jóval megnyugtatóbb s ezután azon kérdést teszi fel, nem lehetett volna-e az egyezmény megkötését kedvezőbb időre halasztani? vagy pedig a kötést csak öt évre szoritani?

Ezután egy másik szónok kijelenti, hogy még a kormányelnök körülirása mellett sem tartja lehetőnek valakinek meggyőződését a behozandó tvjavaslatokra nézve lekötni, miután csakis az irány van jelezve, holott e fontos kérdésekben a részletek birnak legnagyobb sulylyal.

Ezután a részletekbe bocsátkozva, különösen kiemeli a szövetipar vámfelemelését, melynek magasságától függ annak elfogadhatósága, de azok szerint is, miket a miniszterelnök a szerződésről előadott, ő a szerződést hátrányosnak tartja az országra nézve, mert az Ausztria gyáriparának adott engedmények nincsenek hasonlókkal viszonozva Magyarország nyerstermékeire nézve; söt pl. a román szerződés a szabad kereskedés alapján köttetett, s megnyitja a határt Oroszország terményeinek is. Ő a szerződést szükségesnek tartotta és tartja, de csak a méltányosság alapján.

Felhozza a fogyasztási adók hátrányait, s a bankkérdést illetőleg is azt tartja, hogy Magyarország nem lesz a bécsi bank hatása alól emancipálva. Hátrányosnak tartja végre a kötést politikai szempontból is, mert eddig is az volt a baj, hogy a magyar parlament mindig kitért vagy meghajolt a bécsi pressió előtt. Bajnak tartaná, ha a mostani kormány visszalépne; de valódi szerencsétlenségnek, ha a nemzet a parlamentarismusban hitét elvesztené. Ő hive a kiegyezésnek, bizalommal van a kormány iránt, de az egyezményt ily alakban el nem fogadhatja.

Tisza K. min. elnök az előtte szóló beszédéből meggyőződött arról, hogy a pártnak csakugyan most kell elvileg határoznia. Előtte szóllott elismeri ugyan, hogy a részletek ismerete nélkül nem lehet a kiegyezésről itéletet hozni, s mégis mindenre nézve rosszalólag nyilatkozott, tessék tehát a pereatot most kimondani, a kormány szivesen átengedi helyét annak, ki többet s jobbat tud kivivni.

Visszatérve az első szónokra, kijelenti, hogy elhalasztani a kérdést nem lehetett, sem rövidebb időre kötni, mert épen a bizonytalanság és nyugtalanság az, mely az ipar- és pénzvilágra bénitólag hat. Nem az a kérdés, mit kisérlett meg a kormány, hanem mit volt képes elérni. Az egyezménynek egyik részét elfogadni, s a másik részét elvetni nem lehet, mert azok együtt vannak kötelezve kölcsönös megegyezés alapján a két kormány által.

A kérdés az, jobb-e az egyesség összegében, mint a szakitás, és az azt követkető esélyek? Ha előtte szólott szavazatát a szövetvámhoz köti, akkor semmit sem fogadhat el, mert azok a külföldi szerződésekben lesznek behozva s addig előre nyilvánitani káros.

A fogyasztási adót illetőleg megjegyzi, hogy annak elfogadása nem jelenti minden részlet elfogadását. Nem tudja, miként lehet azt a jelen helyzetnél rosszabbnak találni, holott ő csak annyit mondott, hogy a gazdasági szeszgyártás előnyökben fog részesülni.

A bank ellenében felhozottakra megjegyzi, hogy ő igenis megmondta, hogy az igazgatóságtól függ a fiókok felállitása, jelezte a kormány befolyását és képviseletét, mely biztositva van, más, mint a részvényesek az igazgatóságot nem választhatja; de ha külföldiek állitnák is a bankot, annak részvényei börzére jutnak, s ott csak ugy bécsiek vehetnék meg. Kérdi: ha Magyarország pénzügyi rendezését előfogná-e mozditani az egyezmény elvetése, midőn a nyugtalanság megmarad, mig a bank eddigi helyzete, söt a mostani segélyt is megvonhatja mi által tönkre mehet az is, mi jelenleg birtokunkban van.

A nyerstermények vámjára nézve megjegyzi, hogy ő ugyan a szabad kereskedés barátja; de ha ez keresztül nem vihető, legroszabbnak tartja az országra nézve, ha a nyers termékekre a szabad bevitel, az ipartermékekre a vám tartatik fön. Megjegyzi, hogy nem a német, hanem az orosz gabnáról van szó, s nemcsak a gabona, de más termékeink is előnyben részesülnek. — Nyertünk a fogyasztási adó kérdésében is, bár nem annyit, mint óhajtandó lett volna. Ott a vámrestitutió s a 30%, melyben Magyarország részesült. A politikai szempontra megjegyzi, hogy a kormány nem a bécsi, de igenis az ország érdekeinek pressiója alatt állott, mely azt követelte, hogy inkább ezt tartsa szeme előtt mint a szót, a mit egyszer kimondott. (Helyeslés.)

Ő nem lát bajt a kormány leköszönésében: de igenis szerencsétlenségnek tartaná a parlament iránti hit sülyedését. De kérdi: akkor teljesitette-e a kormány kötelességét, midőn az ország nyugalmát és hitelét biztositja vagy ha a gyeplőt kivette kezéből, minden bajt az ország fejére hagy nőni? Könnyü volna kormányon vagy képviselőnek lenni, ha mindig csak kellemes dolgokkal kellene foglalkozni, de épen az teszi a vállalkozást méltóvá, hogy nehézségekkel, söt önmegadással is kell küzdeni.

Ujból is felhivja a pártot a végleges határozatra, mert hosszas zavart és nyugtalanságot nem akar, söt szükségét látja, hogy ha az egyezmény el nem fogadtatik, hogy mielőbb egy ügyesebb kormány vegye az ügyek vezetését kezébe. (Hosszas helyeslés.)

Egy uj szónok helyesli, hogy a kormány cabinetkérdésé tette az egyezményt; de nem helyesli, hogy a képviselőkre kényszeritőleg foly be, mert őszig is javulhatnak a viszonyok. Részletekbe bocsátkozva, végre kijelenti, hogy ily értelemben nem fogja tudomásul venni.

Egy másik szónok nemcsak köszönettel veszi tudomásul a kormány eljárását, söt azt hiszi, hogy halhatatlan érdemeket szerzett magának a kiegyezés által. Hosszasabban beszél a külön vámterület hátrányairól; az ipariskolák és az olcsó töke szükségét hangsulyozza.

Megjegyzi, hogy Magyarország kivitele 20 év alatt 60,000,000-ról 300 millióra emelkedett s azt hiszi, hogy a szerződés által még haladni fog. Nagyobb lesz a finánczvámok jövedelme, s meg lesz a nemzetnek hitelkielégitése. Csak a nemzettől függ, hogy a fogyasztás vámok által ne károsodjék; fogyaszsza a hazai sört és czukrot s ne adjon ki fényüzési és nürnbergi árukra évenkint 153 millió forintot. Ő elfogadja helyesléssel a szerződést. A következő szónok nemzetgazdasági szempontból is helyesli a kormány politikáját, mert jobb helyzetet teremthet a mostaninál s tőlünk függ, hogy az még jobb legyen. Ő sem tartja nagy előnynek a szerződést, de két rosz közül a kisebbet választja.

A külön vámterületet illetőleg megjegyzi, hogy erre nézve még ha lehetséges volna is, az alkalmas időt nagyon meg kellene választani, hogy az ország egyelőre kellemetlen következéseit elviselhesse. Szerinte ha a pártban most szakadás állna be, az compromittálná a fuziót, mely nagy kérdések megoldására sorakozott, s ime most első nagyobb kérdésnél indoka is meg lesz támadva. Nagy veszélyt látna a kormány s netalán a külügyminiszter bukásában a külpolitikára nézve is, s azt a felelősséget, mely hazánk jelen helyzetében meg nem szavazás esetében az egyes képviselőre hárul, részéről el nem fogadhatja. Teljes bizalommal van a kormánynak mind hazafisága, mind eszélye iránt s azt hiszi, hogy azt gyengitve, meg lenne annak hatása bénitva föl- és kifelé is.

A következő szónok azt hiszi, hogy a házszabályok szerint nincs más lehetség, mint a szerződést tudomásul venni, mert határozati javaslat esetén sem terjeszthetők elő a részletek; ő pedig ezektől teszi függővé szavazatát. Felhozza, hogy a 67-iki kiegyezés minden részben közkézen forgott. Arra kéri a kormányt, hogy

---

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

ELTÜNT.

Elbeszélés.

Irta: **STRECKFUSS ADOLF.**

MÁSODIK RÉSZ.

(73-ik folytatás.)

Osvald komolyan és gondolkozva nézett rá. Oly szép, oly elragadólag szép volt midőn esedezve felemelte kezét, és szive mégis halgatott, a fájdalom rezgését nem vette észre benne, midőn szerelmét elvesztette, s tudta hogy örökre válnia kell. Hiszen rég elváltak, ha bár e szó nem is volt kimondva.

„Nem felelsz Osvald? folytatá Natália esedezve. Kinzani akarsz hajthatlan akaratoddal? Meg akarsz tartani, miután tudod, hogy nem szeretlek, hogy szivem a másé?

„Azt nem akarom, mondá nyugodtan. Szavad vissza adom. Elváltunk örökre.

Mily örömmel ragyogtak fel szemei, midőn e szót hallotta, mily boldogan mosolygott midőn végre az utolsó bilincs is lehullott, mely miatt legszebb reményeinek összerombolásától félt; Hálából kezet nyujtott, de ő vissza lépett semmi árért sem tudta volna e szép fehér kezet megfogni. Az öröm mely Natália arczát megdicsőitette, ő benne utálatot költött.

Egy szó bucsu nélkül eltávozott. E pillanatban egész multjával szakitott. Gyors léptekkel sietett a parkon keresztül. Midőn a rácsozathoz ért, zörejt hallott. Megállott, most legkevésbé óhajtott a Bördiczi parkban meglátttatni. Halgatott, a zárban egy kulcsforditását hallotta, azután az ajtó ki és benyilását, ujra a kulcs forgatását, s aztán gyors lépteket.

Hirtelen egy sürü bokor mellé rejtőzött, de ugy hogy az utra kiláthatott, anélkül hogy ő látható lett volna.

Egy divatosan öltözött fiatal ember sietett az uton a kunyhó felé, melyben Natália volt. Osvald bár sohasem látta, ráismert, Albingen gróf volt, aki Natália igen szaváért jött.

Nem jött-e mosoly Osvald ajkára? Ő nem tudta. Nyugodtan menni hagyta a grófot, semmi érzetét nem vette észre a féltésnek, vagy bánatnak; a szerelem, melyet egykor Natália iránt érzett, teljesen kihült.

Csak midőn Albingen gróf léptei a távolban elhangzottak, hagyá el rejtekét Osvald, s ugyazon uton melyen jött, távozott Ebenseebe.

XXIII.

Uj élet! Mily vigasztalan és magános volt ez. És attól elvonulni nem érzett magában Osvald hajlamot. Bördiczbeni utolsó látogatása óta több napig alig hagyá el szobáját rövid séta kedvéért is; Prukner felügyelőn kivül, kivel a távolléte alatt történt gazdasági dolgokat beszéltette el, senkit sem látott. Erőtetett munkával igyekezett szomoru gondolatait elüzni. Sok órát eltöltött a jószág könyveinek átnézésével, a mezei gazdálkodás rendezésével; a többi időt természettani tanulmányokra forditotta, melyek iránt mindig élénken érdeklődött. De a gondolat repülését nem lehetett gépies munkával, még szellemi foglalkozással sem megakadályozni. — Sokszor ha a könyvekben a számsorozatokra tekintett, visszahelyezve érezte magát az előtte oly kellemessé lett dolgozó szobába, a hol hasonló számtételek voltak előtte, sokszor ugy tetszett, mintha a mellék szobában dallamos nevetést és vidám gyermek hangot hallana, egy szép szőke leányfő tünt elibe, és nézett reá hüséges kék szemeivel.

„Ő ez üdvözitő, szomoru emlék! Nem akarta magát ennek átengedni, de az erősebb volt, mint az akarat, kényszeritő hatalommal támadt fel mindig ujra, összezavarta a birtok könyvek számait, megszületett a növények virág kelyheiben, miket tanulmányai végett sétáiban összeszedett. Kiüzte dolgozó szobájából az erdőre és mezőre, és még álmaiban sem hagyott békét.

Ez elzárkozott életben nem győzedelmeskedhetett, ezt belátta. Más szórakozásra volt szüksége, mint a mit a gazdálkodás és tanulmányai nyujtottak. Nem volt szabad az embereket továbbra is kerülni. Bár mily kevés hajlama volt is a társasághoz, még is érezte, hogy nem vonulhat tovább vissza. A társadalmi kötelmeket, miket eddig elhanyagolt, végre teljesiteni kellett. Elhatározta, hogy meg tesz legalább egy látogatást, melynek elhanyagolása eddig is vétek volt, nevezetesen Willibald nagybátyjánál.

Sorma Willibald gróf sok év óta birtokának szegényes jövedelméből és nyugdijából élt P**ben, az előtt kapitány volt. Egy polgári nőt vett el, s e miatt a főváros főuri köreitől, melyben mint fiatal szép tiszt jelentékeny szerepet vitt — elidegenedett.

Rangbelijeinek nem tudta megbocsátani, hogy szeretett bájos nejét nem tekintették egyenlő születésünek, azért mondott le és vonult vissza vidékre, az ebensei családi jószághoz közeleső P*-be. A grófnő korai halála után is ott maradt, gyülölte a főváros gőgös előkelő társaságait, és nem óhajtotta egyetlen gyermekét Eugénia leányát az előitéletek között nevelni fel. Társaságát Willibald gróf különösen a főbb hivatalnokok polgárias körében kereste és találta fel, és igen becsült választmányi tagja volt a P**i casinónak.

Osvald nagybátyja ellen egy kis kötelesség mulasztásban bünösnek érezte magát. Ez mindég valóban atyai barátja volt, Eugénia is testvéri szeretettel volt iránta, és még is nyolcz nap óta volt már Ebenseeben, a nélkül, hogy a rokonokat látta volna. Érezte hibáját, s elhatározta, hogy kiragadja magát bus téplelődéséből a nagy bátyjánál teendő látogatás által.

(Folyt. köv)

a tudomásulvétel ne tekintessék kötelezésnek a törvény elfogadására nézve is.

Tisza K. min. eln. elutasitja a kormány pressiójának vádját; mert épen ha a határozat kimendását akkorra halasztotta volna, midőn a nemzetnek csak pár hónapja maradt volna az elhatározásra, akkor illethetné e vád. A kormánynak kötelessége tájékozni magát pártjáról ily fontos kérdésben s ő nemis a képviselőház, hanem a párt tudomásvételéről beszélt.

A következő szónok azt hiszi, hogy a párt egyetértő határozattal oszolhatik szét; miután a kormány senkinek sem kötötte meg meggyőződését a részletekre nézve. A párt alapját képezik az Ausztriával való békés szövetkezés, szabadelvü és nemzeti politika. Azért el nem fogadja azok nézetét, kik mindent követelnek, mi nekünk jó és semmit sem akarnak, mi amazoknak kedvező.

A részletes vita most veszélyes, mert a jó oldal fejtegetése az osztrák kormányt hozná kellemetlen helyzetbe saját parlamentjében; kényszerhelyzetünk pedig szarvat adna a másik félnek. Szerinte azok, kik az egyezséget elfogadni vonakodnak, a közvélemény és népszerüség pressiója alatt állanak.

A kormány semmit sem tett saját népszerüsége mellett s ez főérdeme, ő meg van győződve, hogy a felirások a kormány erősitésére küldettek, de ha nem igy lenne és nem ismerné el azt közvéleménynek, azt a képviselőnek kell vezetni és megteremteni. Ha a szakitás a paradicsomba vezetne is, ő nem menne el oda barátai nélkül.

Meg van győződve, hogy a kormány mindent megtett, mi csak tehető volt. Javasolja, hogy elvben fogadtassék el az egyezmény, a részletes vita pedig halasztassék el.

A következő szónok attól fél, hogy a bankügyben egy uj közös ügy lesz teremtve; nem helyesli, hogy ez ügy bizalmi kérdéssé tétetik s rosz érvnek tartja, hogy jobbat nem lehetett kivivni, mert az részint azt jelenti, hogy nincs valódi parlamentarismusunk, részben hogy a kormány nem gondoskodott előre a crizis beállása esetére. Visszautasitja azon vádat, mintha ő és társai a népszerüség pressiója alatt állanak.

Tisza K. min. elnök. Az utolsó szónok szavára megjegyzi, hogy senkisem hitte, hogy az ország pénzügyei egy év alatt rendezhetők lennének. Egyébiránt ő nem szólott az állam bukásáról, hanem igenis az egyes polgárok bukásából eredhető veszélyről.

Nem mondotta, hogy a miniszteri crisis veszélyes; sőt támogatást igért egy uj kormánynak, mely többet tud kivivni. Ismétli, hogy ő jobbat nem tudott eszközölni: a szerződést anyagi helyzetünk javitásának tartja s elfogadta azt a szakitásból eredhető következések feletti aggálynak, bár magasemtarja kielégitőnek.

Veszélyesnek csak a parlamenti crizist állitotta, mely hitelünkre nézve valóban aggályos lehetne.

A tárgyalás folytatása máj. 10. délután 4 órára halasztatott.

Országgyülés.

A képviselőház ülése május 10-én.

Elnök több kérvényt jelent be, mely után az inditványok és interpellátiók könyve olvastatik fel. Az előbbiben bejegyzés nincs, az utóbbiba Domahidy István a nagykárolyi törvényszék megsemmisitése, Almásy Sándor a közös aktivák, s Heves- és Külső-Szolnok vizeinek szabályozása iránt jegyzett be interpellátiót. A napirend második tárgya a tegnapi szavazások eredményének kihirdetése. A bizottságokba s a delegátióba azok választattak meg a kik előre kijelölve voltak.

A napirend harmadik tárgya: az igazságügyi bizottság jelentése, a jelzálogintézetek által kibocsátott záloglevelek biztositásáról szóló törvényjavaslat tárgyában. A javaslat Hodossy ajánlatára elfogadtatik, valamint Wahrmannnak idevonatkozó inditványa is.

A holnapi ülés napirendjére, a naplóbiráló bizottságba egy tag választása tüzetvén ki, az ülés fél 12 órakor véget ért.

KÜLFÖLD.

— **Németország**. Andrássy grófot rokonszenvesen fogadja a berlini sajtó. A „Nord. Allg. Ztg"-on kivül a „National Ztg" is melegen nyilatkozik Andrássyról, — elmondva nézeteit a berlini conferentia fölött. Andrássy — ugymond — azon öntudattal jö Berlinbe, hogy sikerült a kiegyezés, a mi erőt fog adni neki, hogy második feladatát, a keleti zavarok lecsendesitését megkezdje és keresztülvigye. A mi „a conferentia czélját illeti, a fölkelők által előterjesztett, s Ausztria-Magyarország által, Német- és Oroszország tudomására hozott ellenköveteléseknek megbeszéléséről van szó. A hatalmaknak nyilatkozniok kell az iránt, hogy mennyiben jogosultak a fölkelők követelései szemben a török birodalom szomoru közigazgatási viszonyaival. „Világos, hogy a három miniszter egy tényleges rendszabály eshetőségét is megfogja beszélni. Senki sem vonhatja kétségbe, hogy oly időpont állhat be, mikor nem marad egyéb hátra, mint az insurgens tartományok politikai sequestratioja.— Époly világos az is, hogy ezen föladat, csak Ausztriának juthat osztályrészül." A párisi szerződés garantiahatalmainak közös occupatioja azért lehetetlen, mert egy orosz haderő megjelenhetik ugyan az Al-Dunánál, de azt senki sem követelheti Németországtól, hogy csapatokat küldjön azon harctérre, hol érdekei oly kevéssé forognak koczkán.

Pénteken egy 300 teritékü nagy diszebéd lesz a királyi kastélyban. Előleges megállapodás szerint Andrássy gr. szombaton este utazik vissza Berlinből.

— **Keleti dolgok.** A salónichi rémesetről német lapok ugy nyilatkoznak, — hogy az könnyen csak előjátéka lehet annak, a mi a porta összeomlása esetén várható. A salonichi esemény különben más tekintetekben is fontossá válhatik. Hivatalos közlemények szerint a német és franczia kormányok a rémtett első hirére közös lépésekben állapodtak meg, s igy a berlini és versailli kormány most már nem csak egyetértőleg jár el a mi évek óta nem történt, hanem Franciaországnak alkalma is nyilt a keleti kérdésben ismét tevőleges szerepet játszani. A meggyilkolt consulok közül a németet Abbot Henriknek, a franciát Moulinnak hivták.

SZINHÁZI SZEMLE.

(K. Gy.) Kedden, május 9-kén a városi szinházi pénzalap és nyugdij javára előadatott: **„Havasi rémkirály."** Tündérrege 3 fölvonásban. Irta Raimond. Zenéjét szerzé Müller Frigyes. A diszleteket festé Lütkemeyer.

Takács a Rappelkopf szerepét kitünően vitte. Jók voltak még: Abonyiné (Lizi), Szép (Rémkirály) és Szathmáry (Habakuk). A látványos tündérdarab, s jótékony czél daczára is — üres ház.

Szerdán, május 10-kén **Ujházy Ede** ur, a budapesti nemzeti szinház tagjának első vendégjátékául adatott: **„Haramiák"**. Dráma 5 fölvonásban. Irta Schiller, forditotta Szenvey.

Daczára, hogy a t. vendég városunk szülötte, csak most voltunk szerencsések másodszor gyönyörködhetni müvészi játékában. Azonban kár, hogy a vendégszereplésre ily darab lett kiválasztva, mint a mai, mely már az elmult években nagyon elcsépeltetett, s a melyet közönségünk sohasem szeretett. Ennek tulajdonitandó az is, hogy telt ház nem volt, mert Ujházy urat mindenki inkább más szerepekben óhajtja látni.

Ma a Ferencz szerepét kitünő hatással adta. Remek játéka, mely ment a legkissebb erőltetettségtől is, meghóditá az egész közönséget, s többször zajosan kihivatott. Mellette Temesváryt kell fölemlitenünk, — a ki Károly szerepét szintén nagy hatással adta, (pedig mi is jobban szeretjük, s ő is inkább szeret szalonszerepeket vinni,) valamint Takács is az öreg Moórét. A többi szereplők is általán véve jól töltötték be szerepeiket, pedig a darab csak egy 24 órával előbb tüzetett ki mára.

Meghivás.

A debreczeni szabadelvü párt bizottsági tagjai felhivatnak, hogy május hó 13-án szombaton délután, a városháza nagytanácstermében négy órakor tartandó pártbizottsági ülésre teljes számmal megjelenni sziveskedjenek. Tárgy: A helyzet megbeszélése.

Molnár György,
pártelnök.

NAPI HIREK.

— **A tiszai vizkárosultak részére** a kapitányi hivatalhoz eddigelé 600 frt gyült be.

— **A debreczeni lövész társulat** folyó hó 14-kén a nagy erdőn saját épületében tisztujitó közgyülést tart; felkéretnek ez alkalomból mindazon tagok, kik az egylet irányában érdeklődéssel viseltetnek, hogy folyó hó 14-én azaz vasárnap délelőtti 10 órakor a „Bika" czimü vendéglő 7. számu szobájában, egy előleges értekezletre összejönni sziveskedjenek. — Az értekezlet czélja: „a megválasztandó főlövészmesternek kijelölése." — Több lövész.

— **Sárváry Lőrinez,** városunknak egyik általán ismert s szeretett tehetséges ifja, — debreczeni kir. törvényszéki joggyakornok, — a mult napokban az ügyvédi vizsgát kitünő sikerrel letette. Midőn a helybeli ügyvédi kamara benne egy szép tehetségü tagot nyerend — ohajtjuk, hogy szerencse kisérje lépteit.

— **Bucsu hangverseny.** Jeles gordonka müvészünk Köck Nepomuk János a mint értesülünk Brassóba levén szerződtetve, mielőtt oda elutaznék a jövő hét valamelyik napján egy bucsu estélyt fog rendezni és pedig a „Fehérlő" nagy termében. Köck N. János ur ugy is mint gordonka müvész, ugy is mint komikai énekes annyi kellemes estét szerzett a lefolyt idény alatt közönségünknek, hogy itt személyisége általános szeretet tárgyává lőn; ez okból azon reményünknek bátorkodunk kifejezést adni, hogy tisztelői e kedélyesnek igérkező bucsu estélyen minél nagyobb számban való megjelenéssel fogják megörvendeztetni a derék férfiut, kinek elvesztése felett a legőszintébben sajnálkozunk.

— **A f. hó 1-én** életbelépett orsz. cselédtörvénynek megfelelő cselédkönyvekből, a fővárosi egyetemi nyomdából, mint a honnan szerezhetők egyedül csak meg, — a városi hatóság 1000 példányt rendelt meg, darabját 10 krval számitva.

— **Holnap már megkezdődvén** a Pongrácz, Szervácz és Bonifácz három zenebonás szent napja, az időjárás is ugy látszik, az ezen napokhoz kötött várakozáshoz alkalmazkodik, mert ma oly hüvösen és viharosan köszöntött be, hogy nagyon sok helyen a kályha melege is felélesztetett.

— **Meghivás.** Az 1876-dik év május hó 28-án Ér-Semjénben a „Kazinczy téren" fedett helyiségben tartandó zártkörü jótékony czélu táncz vigalomra. — Belépti dij személyenként 1 forint. Kezdete d. u. 4 órakor. A tiszta jövedelem az ér-semjéni ref. iskola épitési alap javára fordittatik. Felülfizetések a jótékony czélra való tekintetből köszönettel fogadtatnak, s hirlapilag nyugtáztatnak. Ételek és italokról, valamint a czukrászatról gondoskodva leend.

— **A szerencsétlen Auersperg herczeg** párbajsegédjei gr. Waldstein József tábornok s másik előkelő tiszt volt, ellenfele segédei pedig: gr. Wurmbrandt százados és gr. Bylandt hadnagy. A párbaj élet-halálra ment. Az okokat, melyek a prágai indóházbeli pofozkodást előidézték, különbözőképen adják elő a bécsi lapok. Egyik szerint a két fiatal főur közt onnan származott a gyülölködés, mert a herczeg sokszor boszantotta Kolowrát grófot, hogy anyja közönséges származásu volt, a kölni zeneigazgatónak nővére. A két ifju már a Theresianumban sokat czivódott, s mihelyt az intézetből kiléptek, a gróf kereste az alkalmat, hogy a herczegen boszut álljon, s párbajra hivta; de mivel ez hadnagy volt, ő pedig csak önkénytes, a herczeg nem fogadta el a kihivást. Kolowrát a párbaj után azonnal Bécsbe ment, ezredéhez. Auersperg hg. ismerős volt Budapesten is, főkép pedig Gyöngyös környékén, hol anyjának, Szapáry grófnénak kastélyában növekedett, s gyermekkorától kezdve folyékonyan beszélte a magyar nyelvet is. A fiatal herczeg 1874-ben októberben jelen volt a debreczeni lóversenyen gróf Szapáry Iván társaságában, — s az akadályversenyben a Rubicont lovagolta, — s győztes is lett. Kedves, csinos, magas szőke alak volt, előkelő vonásokkal, s itt mindenki szivét megnyerte nyájas modorával. Kolowrat a bécsi jockey club tagjai közül három által lett ez eset alkalmából provocálva. Beszélik, hogy Pallavicini örgrófot is ő sebezte meg.

— **A nehány napon át** tartott esőzés folytán a kismester utczán levő 1145. számu ház falai annyira eláztak, hogy teggel egy rész ök, és pedig az egész hátulsó oldal kidölt, ugyhogy az egész házban a további bentlakást közbiztonsági tekintetekből bekellett tiltani.

— **A „Vasárnapi Ujság"** május 7-diki száma következő tartalommal jelent meg: — Berzsenyi Dániel (arczképpel.) — „Bucsuzás Kemenesaljától." Költemény Berzsenyitől. — „Rojti Palkó." Elbeszélés Kazár Emiltől. — Vázlatok Philadelphiából, II. (4 képpel.) — A Margit-hid (képpel). — A vasuton való utazás veszélyessége. Wührl Jákótól. — Strogoff Mihály utazása Moszkvától Irkutskig. Verne legujabb regénye (képpel). — A népvándorlás hete. Fővárosi tárcza Borostyáni Nándortól. — Nagy kövekből készült emlékek és sirhalmok (3 képpel). — A hétről. — Irodalom és müvészet, stb. rendes rovatok. — Ugyancsak a Franklin-Társulat kiadó-hivatalában (Budapest, Egyetem-utcza 4-ik sz.) megrendelhető: a **„Képes-Néplap"** legolcsóbb hetilap a magyar nép számára, mulattató és tanulságos tartalommal, — s a hazai és külföldi politikát tárgyaló rendes rovattal. — Előfizetési ára félévre csak 1 frt. Megjelent a „Budapesti Bazár" legujabb, 9-ik száma következő dus tartalommal. Szépirodalmi rész: „Testvéreim halálára" Költ. Barra Lizitől. — „Minden dal, mit rólad irtam." Költ. Darmay Viktortól. — „Kettős házasság." Novella. — „A rejtelmes énekesnő. Detleff Károly beszélye. (Folytatás.) — Tárcza: „Az alkoli világából" (két képpel.) — „Beszélő madarak" (vége.) — „Fővárosi szemle." (Május 1.) — „Szótalány." — Divatrésze: A föiv 72 képpel.) Divattudósitás és kézimunkák magyarázatával. — Megrendelési levelezések. — Melléklete: Diszes divatkép három alakkal. — Mintaiv szabás és bimzésrajzokkal. A szines boritékon: Olvasó-asztal. — Zene. — Képzőmüvészet. — Színészet. — Hirszekrény. — Hymen-hirek. — Szinezett divat-kép magyarázata. — Megfejtők névsora. — Kérdések és válaszok. — Szerkesztőségi üzenetek. — Hirdetések. — Szerkeszti Király János, főmunkatárs Komócsy József, kiadja a Franklin-Társulat Budapesten (egyetem-utcza 4-ik szám.) Ára évnegyenre 2 frt. 50 kr.

— **Hirdetés.** Közhirré tétetik, miszerint a Nagy-Becskereki II-ik országos vásár, 1876. május hó 18, 19, 20 és 21-én fog megtartatni. Debreczen 1876. május 9. Debreczen város kapitányi hivatala.

— **Az Európa** kávéházban szombaton zene-estély tartatik Oláh Józsi zenekara közreműködése mellett. Ez estélyeknek városi közönségünk által már eléggé ismert kedélyessége valamint a derék bérlőnek a közönség kielégitésére tett iniézkedései feleslegessé tesznek minden további ajánlgatást.

A KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.*)

Kolozsvárt, 1876. május 5

A „Tisza biztositó társaság" t. vezérügynökségének Kolozsvárt.

Szives köszönetemet és őszinte bizodalmamat nyilvánitom önöknek azon kövétésre méltó eljárásukért, mely szerint az itteni april hó 22-diki nagy tüzvész alkalmával elégett és 1000 osztr. ért. forintra biztositott épületem kártalanitási összegét minden legkisebb levonás nélkül, már a mai napon kész pénzben kifizették.

Szolgáljon ezen hirlapi nyilttéri elösmerésem, mind önöknek megelégedésül, mind pedig a biztositó közönségnek a **„Tisza"** iránti bizodaiom alapjául.

Tisztelettel:

Oriold József, s. k.

Gedeon Emil, s. k. Magyarósy Gyula, s. k.
mint tanuk.

*) Az e rovat alatt közlöttekért nem vál fe-lelösséget a Szerk.

Nyilatkozat.

Az itteni apr. hó 22-iki nagy tüzveszély alkalmával a „Tisza" biztositó társaságnál biztositott épületeim egy részét lebontani kelletvén, nevezett társaság helybeli vezérügynöksége a támadt károk összegét mai napon a liquidatio szerint készpénzben kifizette, miért is nevezett társaság eme pontos eljárásáért elösmerésemet nyilvánitom.

Kolozsvártt, 1876. május 5.

Meskó Antal s. k.

A „Debreczeni Ellenőr" eredeti távirata.

— **Budapest, május hó 11.** (Feladatott 12 óra 5 perczkor, érkezett d. u. 1 óra 35 perczkor.) **A képviselőház ma tartott ülésében Tisza Kálmán miniszterelnök válaszolt a bécsi alkudozások tekintetében hozzá intézett interpellátiókra. — A miniszterelnöknek válaszát a képviselőház egyhangulag tudomásul vette.**

Ujházy Ede, a fővárosi nemzeti szinház tagjának vendégjátéka.

Debreczeni szinház.

Pénteken, május hó 12-én
adatik:
A
FALU ROSSZA.

Felelős szerkesztő: **Szabó Antal.**

Uj butorraktár
Debreczenben
Széchenyi-utcza 1808. szám alatt.

Van szerencsém a t. cz. közönségnek tudomására hozni, hogy gazdagon ellátott

uj butorraktáramban

mindennemü asztalos és kárpitos mübutorok, ugy legfinomabb mint közönséges minőségüek, nagy választékban kaphatók. — Egyszersmind értesitem a t. cz. közönséget, hogy bármilynemü létező butordarabok készen és **részletfizetésre** is kaphatók a legjutányosabb árban. — Tisztelettel

Czirinkó Gusztáv.

162. 3—10
1875.

Egy majdnem egészen uj

jókarban levő zongora eladó.

Értekezhetni özv. **Beszédes Jánosnéval** H.-Szoboszlón. 179. 3—3

HIRDETÉSEK.

MEGHIVÁS.

A debreczeni könyv-, kö-, műnyomda s kártya-gyár részvény társulat 1876. május 25-kén, délelőtt 10 órakor, az üzlet helyiségében tartandó közgyülésére.

Tárgyak:

1) Az előterjesztett 1875-dik évi felülvizsgált mérleg számadások, és az igazgató üzleti jelentése feletti határozat hozatal.
2) A választmány véleményes javaslata az üzleti válalatnak jövőbeni miként folytatására nézve.
3) A kereskedelmi törvényhez idomitott uj alapszabály tervezet felettti határozat, és annak értelmében szükségelt választások.

Kelt 1876. május hó 10-dikén tartott választmányi ülésből.

182. 1—1 **Az igazgatóság.**

251. számu
Árjegyzéke
az
„ISTVÁN" gőzmalom
készitményeinek
Készpénz fizetés mellett.
Árak ausztriai értékben, költségmentesen, Debreczenben kötelezettség nélkül.

		Zsákostól. 100 kilogramm.
A	Asztali dara nagyszemü	27.—
„	szinte 30 kil. zsácsk.	27.30
B	szinte apró szemü	27.—
„	szinte 30 kil. zsácsk.	27.30
„ C	Dara középszerü	24.80
„	szinte 30 kilos zsacskóval	25.10
0	Királyliszt	26.80
1	Lánguliszt	25.80
2	Montliszt	24.60
3	Zsemlyeliszt különös	23.40
4	„	22.40
5	Fehér kenyérliszt 1-ső rendü	20.60
6	szinte 2-od „	18.60
7	Barna kenyérliszt 1-ső rendü	16.—
8	szinte 2-od „	12.60
8½	szinte 3-ad „	11.—
9	Lábliszt 1-ső rendü	9.40
10	„ 2-od „	6.40
11	Finom korpa **zsákkal**	4.—
„	„ **zsák nélkül**	3.40
12	Durva korpa **zsákkal**	3.40
„	„ **zsák nélkül**	2.80
„ R I	Rozsliszt 1-ső rendü	—.—
„ R II	szinte 2-od „	—.—
„ R III	szinte 3-ad „	—.—
„ R IV	szinte 4-ed „	—.—
„ A K	Árpakása 00	35.—
„	szinte 0	31.—
„	szinte 1	24.—
„	szinte 2	17.50
„	szinte 3	—.—
„	Árpadara 5	25.—
„ A	Árpaliszt 6	7.50

Debreczen, 1876. május 1.

Simaőrlés 1 frt — 50 kr
Darálás 50 kr
100 kilogrammonként.

A hölgyvilág figyelmébe!

Alólirott a legujabb divatu női-ruha szabászat tanitását megkezdvén, azt tanitványaim egy részével már a legszebb sikerrel be is végeztem, s azon helyzetben vagyok, hogy több tanitvány alapos oktatását bármikor felvállalhatom. Különösen ajánlom magamat a nönövelde tulajdonosok figyelmébe, kiknek intézeteikben a szabászatból naponkénti órákat is adhatnék.

Ezeken kivül mindennemü női-ruha megrendelését is elfogadom, s azokat gyorsan és jutányosan készitem.

Darvas Imre, női-szabó.
Lakik: n.-csapó-utcza 330. sz. a. Papp Sándor háznál.

167. 2 6
1876.

Hirdetés.

Van szerencsém a nagyérdemü közönségnek tudomására hozni, hogy miután a „Magyar-német erdő iparegyesület"-nek tokaji és szolnoki fürészmalmai, az árviz megszünte folytán ismét müködésben vannak, — azon helyzetben vagyok, hogy a nevezett egyesület helybeli dúsan felszerelt raktáráből mindenféle épületfákat, deszkákat s egyéb faanyagokat a legjutányosabb árak mellett adhatok.

Guttman Mór,
mint a magyar-német erdőipar-egyesület megbizottja.

A raktár a kisvárad utcza végén, a vasuti indóház mellett.

172. sz. 3—3.
1876.

3543/876.

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes Balogh János részére alperes özv. Tóth Istvánné Pap Sárától 44 afrt 60 kr. tőke és járulékai erejéig lefoglalt ingatlan u. m. a debreczeni 1293. sz. telekjegyzőkönyvben bejegyzett péterfia-utczai 3063. számu házas-teleknek 1250 afrtra becsült fele része a megkisérlett első árverésen el nem kelvén, az a kitüzött második határidőben folyó 1876. május 26-dikán d. u. 3 órakor tszk tárgyaló termében végrehajtó Mészáros László által megtartandó árverésen sükség esetére becsáron alól is el fog adatni.

Kikiáltási ár a becsérték: az árverelők által leteendő bánatpénz 125 afrt.

A vételár 3 egyenlő részletben a leütéstől számitott 30, 45 és 60 nap alatt esedékes 6% kamatával a telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1876-dik évi április hó 28-án tartott üléséből.

Hegedüs István
aljegyző.

169 sz. 1—3
1876.

1667.

1876. Árlejtési hirdetmény.

Szabad kir. Debreczen városában épitendő makkadám és hasitott sziklakő, vagyis cyklopsszerü utak készitése, továbbá a meglevő makkadám, valamint a koczka-kő utak fentartásához szükségelt több nemü kőanyagok beszerzése árlejtés utján fog eszközöltetni,

A cyklops-szerüleg épitendő ut 2311.187 □ méter.

A makkadam-szerüleg épitendő ut 1628.451 □ méter.

A makkadam utak fentartására szükségeltetik 555.83 □ méter, vagyis 81½ köből apróra tört kavics.

A koczka-kő ut fenntartására kivántatik 10,000 darab 7/7" kőkoczka.

Felhivatnak ennélfogva a vállalkozni kivánók, hogy 10% bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat, — melyekben megemlitendő, hogy az ajánlkozó a feltételeket ismeri, — a polgármesteri hivatalhoz az árlejtést megelőző napig, vagy is folyó évi május hó 23-dik napjáig nyujtsák be.

Az árlejtési feltételek a városi mérnöki hivatalánál, a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Sz. kir. Debreczen
1876. május 5-én tartott város gazd. tanácsának üléséből.

177. sz. 3—3
1876.

A városi tanács.

Laptulajdonos **Molnár György.** Kiadja a városi könyvnyomda Debreczenben.